

This is the **published version** of the bachelor thesis:

Picart Royo, Gina; Rico, Guillem, dir. Reacció al naixement d'aliança catalana : l'impacte sobre la posició envers la immigració de la resta de partits catalans. 2025. (Grau en Ciència Política i Gestió Pública)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/321220>

under the terms of the license

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

FACULTAT DE CIÈNCIES POLÍTQUES I DE SOCIOLOGIA

REACCIÓ AL NAIXEMENT D'ALIANÇA CATALANA

**L'IMPACTE SOBRE LA POSICIÓ ENVERS LA
IMMIGRACIÓ DE LA RESTA DE PARTITS CATALANS**

Treball de Fi de Grau

Gina Picart Royo

Tutor: Guillem Rico Camps

GRAU EN CIÈNCIA POLÍTICA I GESTIÓ PÚBLICA

Bellaterra, 26 de maig de 2025

*A la meva mare, per no deixar mai de lluitar per nosaltres,
i per ser la referent del meu camí.*

A la Marta i als meus germans, per ser l'impuls i la il·lusió de cada passa endavant.

*I a les meves companyes de lluita i de vida, per no deixar-nos caure mai
i perquè tenint-nos, ja estem guanyant.*

***“Perquè hi haurà un dia que no podrem més
i llavors ho podrem tot.”***

- Vicent Andrés i Estellés

RESUM

Aquest treball busca analitzar i comprendre quin ha estat l'impacte de l'aparició i discurs d'Aliança Catalana sobre la posició respecte a la immigració de la resta de partits polítics catalans. Així doncs, mitjançant les notícies de premsa i les publicacions periodístiques sobre els partits, es busca analitzar quines estratègies estan duent a terme els partits polítics per tal de competir en l'espai polític amb el nou partit català. Per a fer-ho, el present estudi està dividit en dues parts: una primera part, on s'exposen els elements teòrics que permeten identificar i comprendre el paper dels partits de la dreta radical populista i les estratègies esperades de la resta de partits polítics; i una segona part on s'analitza una base de dades pròpia per tal d'exposar resultats quantitatius i qualitatius sobre dos períodes (2020-2021 i 2023-2024) respecte a cada partit polític. Les conclusions de l'estudi defensen que Aliança Catalana ha introduït un nou marc de discussió política molt important, la immigració i que els partits han seguit diferents estratègies per tal de fer-hi front, malgrat que hi ha un element comú d'augment quantitatiu de la presència del discurs sobre immigració en el panorama polític de cada partit.

Paraules clau: dreta radical, immigració, seguretat, partits polítics, Aliança Catalana, Junts per Catalunya.

ABSTRACT

This paper seeks to analyse and understand what has been the impact of the appearance and discourse of Aliança Catalana on the position on immigration of the rest of the Catalan political parties. Thus, by means of press releases and journalistic publications on the parties, we seek to analyse what strategies the political parties are carrying out in order to compete in the political space with the new Catalan party. To do so, this study is divided into two parts: a first part, where the theoretical elements that allow us to identify and understand the role of the parties of the radical populist right and the strategies expected from the rest of the

political parties are presented, and a second part where we analyse our own database in order to present quantitative and qualitative results for two periods (2020-2021 and 2023-20249) for each political party. The conclusions of the study argue that Aliança Catalana has introduced a new and very important framework of political discussion, immigration, and that the parties have followed different strategies to deal with it, although there is a common element of quantitative increase in the presence of the discourse on immigration in the political landscape of each party.

Keywords: radical right, immigration, security, political parties, Aliança Catalana, Junts per Catalunya.

ÍNDEX

1.	INTRODUCCIÓ	1
2.	MARC TEÒRIC	3
3.	Hipòtesis	8
4.	METODOLOGIA	9
5.	RESULTATS	11
5.1	Resultats quantitatius	11
5.2	Resultats qualitatis	14
5.2.1	Junts per Catalunya	14
5.2.2	Esquerra republicana de Catalunya	17
5.2.3	Candidatura d'unitat popular	18
6.	DISCUSSIÓ I CONCLUSIONS	21
7.	BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA	23
8.	ANNEXOS	28

1. INTRODUCCIÓ

El 17 de juny de 2023, dia en què Sílvia Orriols va esdevenir alcaldessa de Ripoll, la política catalana canviaria per sempre. El discurs de benvinguda de la líder del partit Aliança Catalana on afirmava que "ens han votat perquè n'estan tips dels privilegis a una associació que feia crides a matar infidels. N'estem tips de baralles nocturnes i tràfic de drogues. Als nostres carrers ja hi ha més dones amb els cabells tapats que a l'aire"(Tomás,2024) va marcar un canvi de paradigma en la política catalana on la immigració esdevindria una problemàtica que posaria en joc, inclús, la importància de la clivella nacional a Catalunya.

El Centre d'Estudis d'Opinió de Catalunya ha mostrat que la problemàtica de la immigració ha passat de ser considerada com la desena preocupació de la societat catalana al juny del 2022 a esdevenir la tercera preocupació al maig del 2025. A més, actualment, segons el Baròmetre de gener, el 10% dels enquestats expliciten que la seva màxima preocupació és la immigració, sense deixar enrere la inseguretat ciutadana que esdevé la màxima preocupació del 9%. Així doncs, s'evidencia que la immigració i la inseguretat han passat a formar part del panorama polític coincidint amb el naixement i creixement de dues forces considerades de la dreta radical populista, Vox i Aliança Catalana. Aquestes formacions, i sobretot la segona perquè és la formació que analitza aquest treball, utilitza aquesta problemàtica com a focus de la seva estratègia política.

Davant d'aquesta situació, els partits tindrien diverses opcions estratègiques per fer-hi front: mantenir-se fermes, desactivar el tema o alinear-se amb els discursos de la dreta radical. D'aquesta manera, el present treball té la voluntat de fer una humil aportació en aquest debat actual, posant el focus en quines han estat les posicions dels partits respecte a la immigració i com ha afectat l'aparició d'Aliança Catalana en aquest procés, sempre utilitzant com a base les notícies de premsa. Per tal de fer aquesta aportació, el treball es planteja els següents objectius: en primer lloc, analitzar el canvi quantitatiu de discursos sobre immigració dels partits polítics tradicionals entre el període previ al naixement d'Aliança Catalana i el període on Sílvia Orriols ja ha esdevingut alcaldessa de Ripoll; en segon lloc, identificar si els discursos dels partits han patit canvis tàctics i/o estratègics respecte a la seva posició

sobre la immigració; en tercer i últim lloc, esbrinar si la premsa ha pogut influir en el marc discursiu de la immigració i/o en la preocupació de la societat envers aquesta problemàtica.

Davant dels objectius plantejats, el treball pretén respondre a les següents preguntes d'investigació: Com ha canviat quantitativament i qualitativament el discurs dels partits sobre immigració arran de l'aparició d'Aliança Catalana? Quina estratègia estan utilitzant els partits per competir en el panorama polític amb el partit de Sílvia Orriols? Quin paper ha jugat la premsa en aquest canvi de paradigma?

2. MARC TEÒRIC

Analitzar l'impacte que ha tingut el naixement i el discurs d'Aliança Catalunya dins el panorama polític català i com han reaccionat la resta de formacions polítiques presents al Parlament de Catalunya és una tasca que s'emmarca en una feina històrica on milers d'autors han teoritzat què és la ultradreta i com hem d'esperar que responguin la resta de partits i mitjans de comunicació. Així doncs, esdevé imprescindible tenir un marc teòric com a punt de partida per l'anàlisi de les hipòtesis del treball.

Repasant diverses aportacions fetes dins de l'esfera acadèmica, el concepte d'ultradreta i/o extrema dreta presenten dificultats pel que fa a la seva definició. Això és degut a la manca de consens entre els diferents experts de les ciències socials: el 1996 existien fins a 28 definicions d'extrema dreta contemporània fetes a partir de característiques ideològiques diferents (Casals, 2003).

Cas Mudde, un dels principals autors contemporanis en l'estudi de l'extrema dreta i la dreta radical, al 2007 ja entenia la necessitat de refinar conceptes, fer-los operatius, diferenciar «extrema dreta» de «dreta radical» i donar forma al tan nomenat «populisme» (Fernández-Vilas, 2022). En relació amb els diferents conceptes per referir-se a la ultradreta, autors com Mudde (2010) han fet èmfasi en la importància de no entendre aquests moviments de dretes com a homogenis i ahistòrics. Així doncs, han teoritzat que la ultradreta es pot dividir en dos subgrups: l'extrema dreta i la dreta radical populista. L'autor exposa 5 característiques compartides entre les formacions d'extrema dreta: el nacionalisme excloent, el racisme cultural, la xenofòbia, l'aversion als processos democràtics i la concepció d'un estat fort (Mudde, 2007). Per altra banda, els partits de la dreta radical comparteixen tres elements fonamentals:

- Nativisme: La defensa d'una nació ètnicament homogènia i el rebuig a la immigració i el multiculturalisme.

- Autoritarisme: La prioritització de l'ordre, la disciplina i el rebuig als drets individuals quan es consideren una amenaça per la seguretat o la identitat nacional.
- Populisme: La presentació del partit com la veu del poble real, enfront una elit corrupta.

La diferència bàsica entre els subgrups recau, doncs, que l'extrema dreta la formen partits que rebutgen clarament la democràcia (com el partit Amanecer Dorado a Grècia) i els partits de dreta radical populista accepten la democràcia, però la volen reformar per fer-la menys pluralista (com el partit Rassemblement National a França, o Vox i Aliança Catalunya a Espanya).

Una vegada havent conceptualitzat la dreta radical populista, cal aprofundir en els trets fonamentals: el nativisme, autoritarisme i populisme. Sobretot, és important establir un marc de populisme o antiestablishment perquè no fem referència a un corrent amb una base ideològica concreta, sinó que tal i com afirma el filòsof Ernesto Laclau (2005), fem referència a un mètode emprat per articular un discurs que se centraria en un grup identificat com el “poble” que faria front a un “altre” que estaria conformat o comptaria amb el suport de les elits (Balinhas,2020) (Farris,2021). El populisme, doncs, és un mètode que considera que la societat està, en última instància, separada per dos grups homogenis i antagònics: “el poble pur” i “l'elit corrupta”, i que defensa que la política ha de ser una expressió de la voluntat general del poble (Mudde, 2011).

Pel que fa als mecanismes utilitzats per la dreta radical populista o com aquesta aplica el populisme, l'eina més usada per a la mobilització política és la por (Wodak, 2015). Això ho fan creant enemics externs i interns que amenacen el “poble”. L'autor identifica diverses tècniques lingüístiques i comunicatives que la dreta radical populista utilitza com a estratègies discursives:

1. Estratègia del boc expiatori: Assignen la culpa dels problemes socials com la crisi econòmica o la inseguretat, a grups minoritaris com immigrants o musulmans.

2. Normalització del discurs radical: Fan que idees racistes o xenòfobes siguin acceptables a la societat mitjançant un llenguatge més suau o indirecte.
3. Victimització i inversió de rols: La dreta radical populista es presenta com la víctima d'un sistema polític i mediàtic que els censura.
4. Nacionalisme emocional: Utilitzen símbols nacionals i apelen a la identitat per generar sentiment de comunitat.
5. Ús de les xarxes socials per crear bombolles d'opinió: Creen missatges simples, repetitius i polaritzadors per mobilitzar les masses.

Un dels temes de més rellevància acadèmicament en els últims anys sobre les estratègies de la ultradreta ha estat com els partits d'extrema dreta han adoptat estratègies digitals per expandir la seva influència i condicionar el debat polític. Així doncs, els partits de dreta han passat d'una estructura clàssica, basada en mítings i propaganda física, a una nova estratègia digital que inclou (Naudí, 2023):

- L'ús de bots i comptes falsos per amplificar missatges.
- La difusió de mems i continguts virals per atraure els joves.
- La manipulació dels algoritmes de xarxes socials per fer que els seus missatges tinguin més visibilitat.
- L'ús de *fake news* i desinformació per atacar adversaris polítics i construir una narrativa basada en la por i la polarització.
- Utilització de mitjans alternatius i webs pròpies per evitar els mitjans tradicionals i mantenir un discurs de persecució.

L'ús de les xarxes socials com a eina principal per a la divulgació dels interessos dels partits, però, no és quelcom nou. A més, pels líders polítics és fonamental utilitzar com a estratègia de confrontació les xarxes socials per construir comunitat i desafiar l'hegemonia dels partits governants (Herkman, 2024).

Hi ha autors que han anat una passa més enllà i des d'una visió innovadora, han proposat el populisme com un estil polític. Això vol dir que el populisme no només

depèn del contingut ideològic, sinó també de la seva manera de comunicar-se i interactuar amb els votants (Moffit, 2016). Així doncs, el populisme és considerat com una ideologia hoste (Mudde & Kaltwasser, 2022) que no és exclusiu de la dreta o de l'esquerra, utilitza un conjunt de tècniques comunicatives i estratègies d'actuació com a estil polític. L'estil populista es caracteritza, entre d'altres, per la simplificació i emoció en el discurs mitjançant l'ús de llenguatge col·loquial, directe i provocador; per la mediatització i ús d'escàndols i per la creació de la sensació que el sistema està en crisi constant (Moffit, 2016).

Una part imprescindible de les formacions de la dreta radical populista és l'ús de les xarxes socials tal com hem vist fins ara. Ara bé, un altre tret imprescindible de les formacions de la dreta radical populista és el lideratge i la personalització. De fet, un moviment dotat d'una retòrica populista, no és encara populista si manca d'un líder o d'un lideratge centralitzat que procuri controlar a la majoria de la població (Urbinati, 2015). En temps mediatitzats, és el líder el que ha de ser el nostre principal centre d'atenció perquè són les figures que, en última instància, fan populisme (Moffit, 2016).

Els líders populistes dels partits de la dreta radical populista solen compartir trets comuns (Moffit, 2016):

- Personalització extrema del poder: La seva figura és més important que el partit.
- Comunicació directa i desintermediada: Utilitzen xarxes socials per evitar els mitjans tradicionals.
- Desafien normes polítiques i socials: Fan declaracions polèmiques per atraure atenció.

Pel que fa a com hem d'esperar que responguin els partits actuals amb el naixement d'un partit de dreta radical populista, o d'extrema dreta en general, també hi ha una gran tasca literària feta.

En les últimes dècades, els partits socialdemòcrates d'Europa occidental s'han vist desafiat pels partits de la dreta radical populista, que han crescut en suport electoral

i han alterat la dinàmica política. Els partits socialdemòcrates han respost a aquest repte, especial en temes d'immigració i integració, amb tres estratègies possibles, que en cap cas són excloents, sinó que a la pràctica, els partits sovint combinen elements de les diverses estratègies (Bale et al., 2010):

1. *Mantenir-se fermes (hold)*: Amb aquesta estratègia, s'espera que els partits socialdemòcrates no canviïn la seva posició tradicional sobre immigració i multiculturalisme, basada en una postura progressista i proimmigració. A més, els partits tradicionals exposarien els perills del discurs populista de la dreta i intentarien guanyar l'argument en el debat públic.
2. *Desactivar el tema (defuse)*: Els partits que segueixen aquesta estratègia intenten reduir la importància política de la immigració, evitant que domini l'agenda electoral. Ho fan, emfatitzant amb altres qüestions, com l'economia o l'estat del benestar, intentant redirigir l'agenda política.
3. *Adoptar posicions de la dreta radical (adopt)*: La tercera estratègia està basada en l'enduriment del discurs sobre immigració per part d'un partit tradicional amb l'objectiu de frenar la pèrdua de votants cap als partits de la dreta populista. Així doncs, intenten introduir polítiques més restrictives sobre immigració i intenten recuperar votants de classe treballadora que se senten atrets per la dreta radical.

Diversa literatura exposa que els partits de dreta tradicional són més sensibles a l'auge dels partits de dreta radical i adopten mesures més dures sobre immigració i multiculturalisme mentre que els partits d'esquerra només reaccionen amb un canvi cap a la dreta quan estan sota una pressió electoral forta, especial quan perden vots o quan el seu electorat es torna més conservador en immigració (Kyung Joon Han, 2015)

Des dels anys setanta, els partits antiimmigració, tret distintiu dels partits d'ultradreta, han guanyat presència a Europa occidental, i Espanya no n'és una excepció. L'exclusió política d'aquests partits per part dels partits convencionals es manifesta en tres àmbits (Van Spanje, & Van Der Brug, (2007):

1. Àmbit parlamentari: Es busca impedir que aquests partits arribin al poder.
2. Àmbit electoral: Els partits convencionals intenten deslegitimar-los davant els votants, qualificant-los d'extremistes.
3. Àmbit intern: L'exclusió pot provocar un efecte de "solidaritat de grup" dins dels partits que pateixen l'exclusió, fomentant la radicalització.

Aquests autors, després de l'anàlisi de deu partits antiimmigració de vuit països europeus entre 1989 i 2004, conclouen que els partits exclosos tendeixen a mantenir-se en posicions extremistes i que els partits acceptats en el sistema polític tendeixen a moderar-se.

3. HIPÒTESIS

- a) El naixement d'Aliança Catalana i el seu discurs sobre immigració ha influït en un increment quantitatiu de les referències a la immigració en els discursos dels principals partits polítics catalans, afectant així l'agenda setting catalana.
- b) Els partits catalans han dut a terme 3 estratègies diferents (mantenir-se fermes, desactivar el tema i adoptar posicions de la dreta radical) respecte al discurs envers la immigració arran del naixement d'Aliança Catalana.
- c) La premsa catalana ha afavorit un canvi en el framing de la immigració incrementant la presència de marcs interpretatius relacionats amb la seguretat, la delinqüència i la cultura.

4. METODOLOGIA

Per tal d'assolir els objectius exposats, respondre a les preguntes d'investigació formulades i confirmar o refutar les hipòtesis plantejades, aquest treball té una metodologia mixta. Es durà a terme una anàlisi quantitativa i qualitativa sobre una base de dades de producció pròpia.

He documentat aquesta base de dades recollint totes les notícies on aparegués la paraula immigració i algun partit català (amb les paraules exactes *VOX*, *PP*, *PSC*, *CUP*, *Ciutadans*, *Comuns*, *ERC*, *Junts*) de 4 diaris diferents: Diari Ara, La Vanguardia, El Periódico i El Nacional en dos períodes: 2020-2021 i 2023-2024. Així doncs, quantitativament he recollit totes les notícies on apareguessin les dues paraules als diaris exposats en el període 2020-2021 que recull les notícies entre el 14 de febrer de 2020 i el 14 de febrer de 2021 i el període 2023-2024 que recull les notícies entre el 12 de maig de 2023 i el 12 de maig de 2024. Com es pot observar, l'anàlisi de cada període es fa amb unes eleccions al Parlament de Catalunya com a punt de referència (les del 14 de febrer de 2021 i les del 12 de maig de 2024) per tal de comparar el període on Aliança Catalana encara no havia guanyat les eleccions municipals a Ripoll i quan el partit va irrompre al Parlament de Catalunya. El total de les notícies recollides és de 1.581 notícies i el total de notícies analitzades en contingut és de 100. Aquestes 100 notícies han estat escollides sota els criteris de rellevància del contingut i discursos en primera persona (deixant de banda les notícies on un partit parla del que diu un altre partit).

Amb aquesta base de dades de notícies recollides, he analitzat cadascuna d'elles per tal de fer un protocol de codificació qualitatiu. He introduït 5 variables de contingut codificades que exposaré a continuació. En primer lloc, la posició genèrica respecte a la immigració que pot ser positiva (quan es parla d'integració, drets, aportació de la immigració), neutral (quan és ambivalent com l'exemple de l'afirmació de Carles Puigdemont "Tenim l'obligació d'acollir, però també l'obligació de preservar la nostra identitat") o negativa (quan es parla de criminalització, problema social, vincle amb la delinqüència). La segona variable és el to general del discurs, que pot ser inclusiu (com l'exemple "Abraçar els discursos de l'extrema dreta que

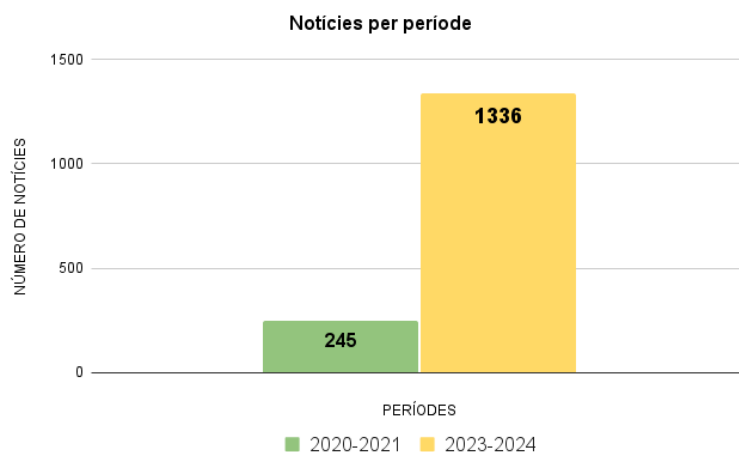
criminalitzen les persones migrants, lluny de resoldre les situacions de pobresa i exclusió, posa en risc la cohesió social, un país compartit amb tothom que hi viu i la seva incorporació al projecte nacional.”), neutral o tècnic (com l’anunci del traspàs de competències d’immigració a la Generalitat) o excloent (com l’exemple dels discursos de Vox on s’afirma que “Els espanyols no moren pel CO₂, sinó per la immigració il·legal que comet delictes als carrers” o que “davant la immigració massiva, deportacions massives”). La següent variable a analitzar i l’última pel que fa al discurs d’immigració és el framing o el tipus marc discursiu. A aquesta variable li he donat 4 valors diferents: marc econòmic (quan es parla de la immigració en relació amb el treball, serveis públics...), marc cultural (quan es parla de defensa de la identitat, valors culturals, cohesió social...), marc de seguretat (quan es parla de delinqüència, terrorisme, incivisme) i marc de drets humans (quan es parla de drets, d’asil, d’acollida o de deportacions). És important remarcar que el tipus de marc discursiu no és de per si ni negatiu ni positiu, no estableix un to excloent o inclusiu, perquè s’ha codificat com a marc de seguretat tant “No barregem dos debats que no tenen res a veure. Hi ha qui els vol relacionar. Però és mentida, no tenen res a veure. La delinqüència té a veure amb la pobresa, amb l’exclusió social” com “Abascal també ha carregat contra la "immigració il·legal" i els menors estrangers no acompanyats que roben, agredeixen o violen a l'Estat”. Pel que fa a la relació amb el partit de Sílvia Orriols, he codificat dues variables: esment a Aliança Catalana (amb les opcions de sí o no, simplement si en el discurs es parla sobre la formació o no) i tipus d’esment que pot ser crític, neutral o alineat (aquest últim no només quan es doni la raó de manera directa a Aliança, sinó també quan el discurs sigui similar al que fa el partit d’ultradreta).

Finalment, la metodologia també compta amb una anàlisi qualitativa pròpia basada en afirmacions rellevants sobre les notícies llegides.

5. RESULTATS

5.1 RESULTATS QUANTITATIUS

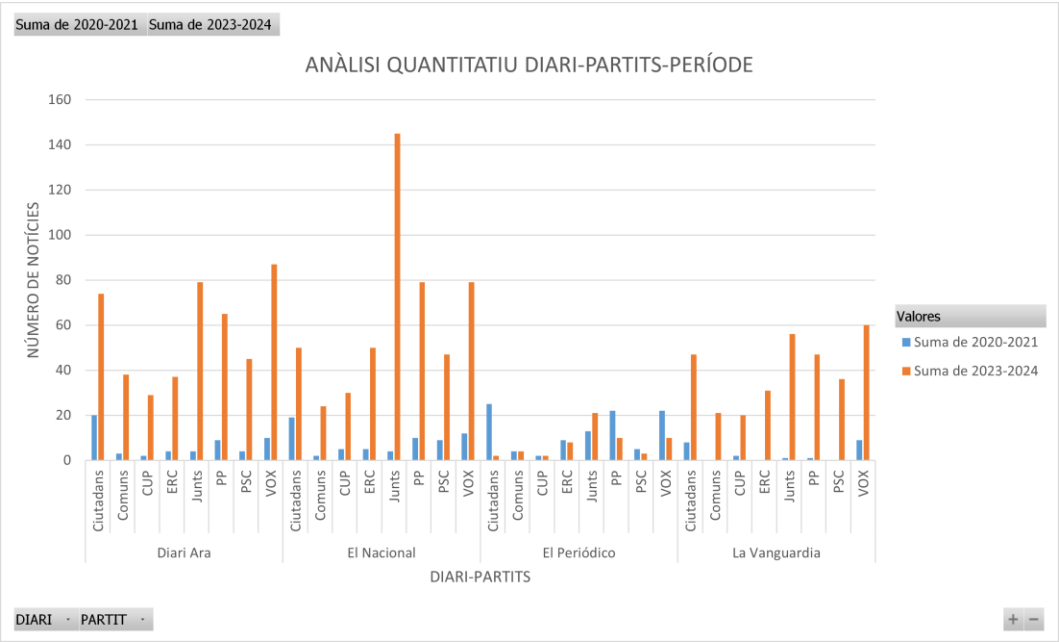
Durant aquest treball, s'han recollit 1.581 notícies totals que vinculen algun partit català present al Parlament de Catalunya amb la immigració. Durant el període 2020-2021, temps en el que Aliança Catalana encara no forma part de l'escenari polític formal, les notícies publicades als 4 diaris analitzats són 245. Ara bé, al període 2023-2024, temps en el que Aliança Catalana guanya les eleccions municipals a Ripoll, guanya l'alcaldia del municipi i irromp al Parlament de Catalunya, les notícies envers la immigració ascendeixen fins a 1.336 (vegeu gràfic 1).

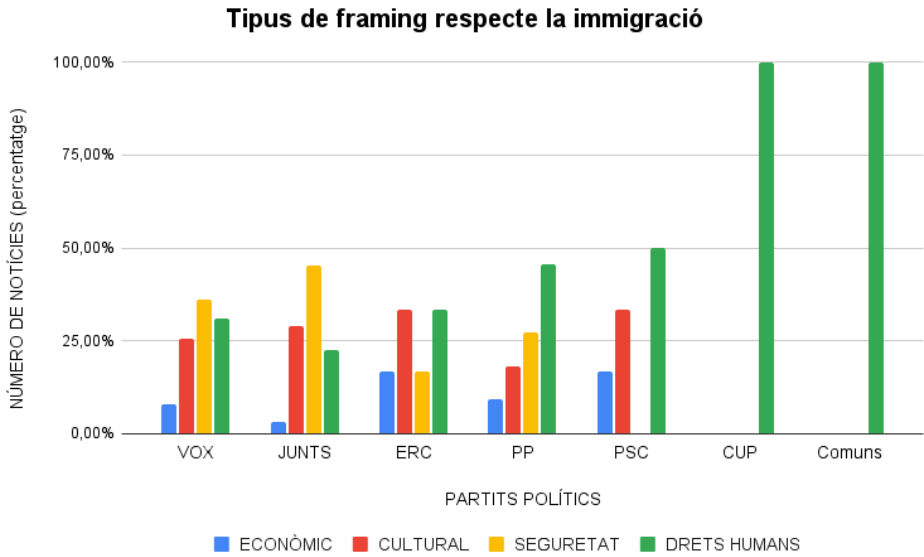
GRÀFIC 1: Anàlisi quantitatiu per període. Elaboració pròpia a partir de la base de dades.

Tal com mostra el Gràfic 2, les notícies han augmentat en el segon període en els 4 diaris analitzats. A més, es pot observar com el Diari Ara i El Nacional són els diaris que més han tractat o escrit sobre immigració i partits polítics. En aquest gràfic, també podem observar com Junts per Catalunya esdevé el partit que més ha incrementat el seu discurs a escala quantitativa sobre immigració entre el primer període i el segon període. El Periódico, tal com s'observa al gràfic, és l'únic diari que ha fet públiques més notícies sobre immigració i partits polítics en el primer període que en el segon, fet rellevant en l'àmbit d'estratègia periodística perquè els

lectors d'aquesta premsa poden no trobar tan important aquest tema respecte dels lectors d'altres diaris.

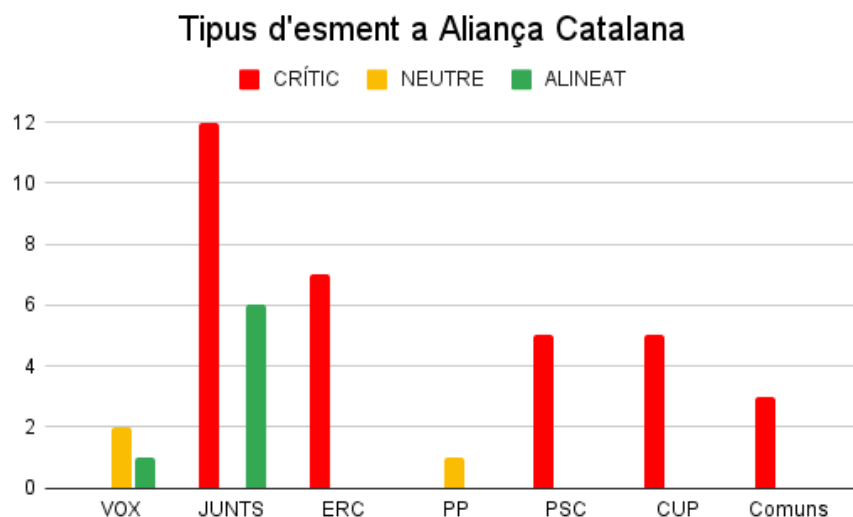
GRÀFIC 2: Anàlisi quantitatiu per període respecte el nombre de notícies de cada partit a cada diari. Elaboració pròpia a partir de la base de dades.

GRÀFIC 3: Anàlisi quantitatiu del tipus de framing utilitzat per cada partit polític en tant per cent. oració pròpia a partir de la base de dades.

El framing o marc discursiu en el qual se situen els partits quan parlen d'immigració és un dels temes més rellevants analíticament. No és només la premsa qui influeix amb quin tema es relaciona la immigració, sinó que els partits polítics i els discursos dels seus líders tenen un paper molt important. VOX i Junts per Catalunya són els únics partits que utilitzen el framing de la seguretat com a primer binomi amb la immigració. Esquerra Republicana (ERC) i Junts són els dos partits que opten pel binomi cultural-immigració com a segona opció més usada en els seus discursos. Com a element comú de tots els partits, el marc discursiu de drets humans continua tenint un paper indispensable quan parlem d'immigració, malgrat que cada formació política en fa ús amb un to diferent.

Finalment, pel que fa a l'anàlisi quantitativa, cal destacar el tipus d'esment a Aliança Catalana que fan la resta de partits polítics tal com exposa el Gràfic 4. Mentre que la CUP, ERC, el Partit Socialista de Catalunya (PSC) i els Comuns fan un esment absolutament crític des del naixement del partit de la Sílvia Orriols, el Partit Popular (PP) es mostra neutre. El més rellevant és l'alineació que mostren tant VOX com Junts per Catalunya, que s'alineen amb discursos sobre el binomi inseguretat-immigració o pel que fa al control de les fronteres, qüestió que veurem amb més detall a l'anàlisi qualitativa.

GRÀFIC 4: Anàlisi quantitatiu del tipus d'esment a Aliança Catalana. oració pròpia a partir de la base de dades.

5.2 RESULTATS QUALITATIUS

L'objectiu d'aquesta anàlisi qualitativa és examinar com han evolucionat els marcs discursius dels principals partits polítics catalans sobre immigració arran de l'aparició d'Aliança Catalana.

En el primer període (2020-2021), el discurs sobre immigració és escàs, especialment per part de Junts i ERC, mentre que el PP i VOX utilitzaven majoritàriament un framing de seguretat i cultural on exposaven el binomi delinqüència-immigració i introduïen paraules com “control fronterer” i “deportacions massives”. Aquest binomi el podem observar en afirmacions com la que va fer el líder de Vox, on “també ha carregat contra la "immigració il·legal" i els menors estrangers no acompanyats "que roben, agredeixen o violen" a l'Estat, que "no han vingut a aportar res"”(Nacional, 2020). En canvi, en el segon període (2021-2024), s'observa una presència exponencial discursiva de tots els partits polítics presents al Parlament de Catalunya, amb Junts destacant per adoptar un framing de seguretat i drets humans, i VOX mantenint una retòrica d'alarma vinculada a la delinqüència i la inseguretat.

El framing més utilitzat en general per parlar d'immigració és el de seguretat, però la manera en què cada partit parla de seguretat és diferent. A més, cal analitzar el paper i les declaracions de cada partit per entendre quina estratègia estan duent a terme envers Aliança.

5.2.1 JUNTS PER CATALUNYA

Entre 2020-2021 hi ha molt poques notícies que recullen posicionaments públics de Junts sobre immigració, és a dir, públicament no presentaven aquest tema com un tema important o rellevant en la seva política. En canvi, el període 2023-2024, coincidint amb el creixement d'Aliança Catalana i l'auge del debat sobre identitat, les notícies que exposen discursos o declaracions de Junts sobre la immigració són exponencialment majors. Junts ha estat des del primer dia el partit més afectat pel naixement d'Aliança ja que la formació de Sílvia Orriols va arrabassar al partit

independentista l'alcaldia de Ripoll tal com va afirmar la mateixa líder "No només hem recollit vots de Junts, sinó també del PSC i d'ERC" (Oller, 2023).

El creixement del discurs de Junts envers la immigració es pot deure a la por a la pèrdua de votants i a la voluntat de mantenir una posició clara per tal que els votants que estan indecisos entre les dues formacions, els votin. El partit ha obert el debat sobre la immigració i l'eventual expulsió de delinqüents multireincidentes i la direcció considera que prendre la iniciativa ha sigut encertat perquè la qüestió migratòria preocupa socialment i la possible irrupció de l'extrema dreta independentista de Sílvia Orriols al Parlament havia de ser tapada per part del partit per no perdre vots (Masreal,2024).

Pel que fa al framing que utilitza Junts per parlar de la immigració, hi ha diversos resultats a exposar després d'analitzar la base de dades.

En primer lloc, Junts fa servir el framing econòmic amb un to inclusiu i amb una visió positiva de la immigració, és a dir, defensa que "sense la immigració, Catalunya no hauria pogut créixer ni la nostra economia seria tan competitiva" (Vera,2024). Com a partit independentista, Junts usa la nació, la cultura i la identitat catalana com a paraules claus en els seus discursos. És per això que no sobta que utilitzi aquest framing cultural respecte a la immigració amb declaracions com la de Carles Puigdemont on exposa que "tenim l'obligació d'acollir, però també l'obligació de preservar la nostra identitat" (Guiu,2023). Ara bé, hi ha un cert mimetisme o alineació amb el discurs d'Aliança Catalana quan dirigents del partit com Jordi Turull afirmen que "no actuar contra els delinqüents multireincidentes que visquin aquí faci quinze dies o vuit generacions és posar en perill la convivència i la cohesió" (Aroca,2024). De fet, és aquesta voluntat de relacionar cultura i identitat amb immigració la que va fer que Junts aconseguís el traspàs de les competències en immigració com a part de la negociació amb Pedro Sánchez per aconseguir l'aval als tres primers decrets del Govern en la nova legislatura del PSOE. Aquesta proposició de llei que suposaria el traspàs de competències, més enllà de la retòrica utilitzada per Junts per defensar l'autonomia de Catalunya, compta amb una lletra petita que explicita que el que farà la Generalitat serà "l'execució de la normativa

de l'estat". És a dir, la Generalitat farà el tràmit administratiu, però la base legal continuarà essent la que estableixi l'estat espanyol. (Fernández,2025)

La relació entre immigració i seguretat és el marc més utilitzat pel partit de Carles Puigdemont, però l'ús d'aquest framing és més complex del que pot semblar a primera vista. En primer lloc, és una evidència que JxCat ha posat sobre la taula l'expulsió d'immigrants i, aquest fet és rellevant perquè tal com exposa El Nacional, "n'hi ha prou de constatar com els dirigents de JxCat han apel·lat al control de la immigració i han fet seu el discurs segons el qual s'hauria de poder expulsar els immigrants delinqüents multireincidentes, que fins ara només feia servir l'Aliança Catalana de Sílvia Orriols i pel qual els de Carles Puigdemont l'havien vituperada severament. Queda clar que JxCat no vol que Aliança Catalana se li mengi el terreny i per això ha passat a l'ofensiva per disputar-li els vots. Només així s'explica un canvi tan radical de missatge." (Gisbert,2024). Alhora, però, és el mateix Carles Puigdemont qui fa afirmacions per tal d'esmentar Aliança Catalana d'una manera crítica declarant que "no barregem dos debats que no tenen res a veure. Hi ha qui els vol relacionar. Però és mentida, no tenen res a veure. La delinqüència té a veure amb la pobresa, amb l'exclusió social i amb el fracàs de la reinserció en alguns casos" (Torregrosa,2024). A més, cal destacar que dins el partit existeix un propi debat obert sobre quina és la posició del partit envers la immigració perquè tal com demana la Sectorial d'Immigració de Junts cal que el partit es "posicioni amb fermesa i sense cap mena de contemplació davant actituds xenòfobes i racistes".

Pel que fa als drets humans i a l'acollida, el partit ha fet declaracions afirmant la necessitat d'integrar i acollir als nouvinguts perquè els discursos zero migracions no són realistes, fent al·lusió al partit de Sílvia Orriols. Ara bé, el framing dels drets humans és el mateix que va utilitzar l'alcalde de Junts de Calella quan va fer un acte amb diversos batlles del Maresme per demanar mesures més contundents contra la multireincidència i contra la immigració il·legal, un posicionament que va rebre també el suport per part de Junts a escala nacional amb declaracions del secretari general Jordi Turull (Rs,2024).

El discurs de Junts, per tant, explicita tant la integració com l'expulsió d'immigrants en situació irregular reincidents, la convivència i cohesió i la inseguretat i identitat nacional. Així doncs, trobem un framing molt diversificat i un to inclusiu, però amb declaracions excloents i amb discursos que s'assimilen més a la dreta populista com "la immigració ordenada".

Pel que fa a l'esment que Junts fa d'Aliança, trobem una posició directa crítica amb el partit de Sílvia Orriols amb actes com la signatura del cordó sanitari contra el partit, on "ERC, PSC, Junts, CUP i comuns han signat un document en què es comprometen a no pactar amb l'extrema dreta, en referència a Vox, però també a Aliança Catalana (AC), i a no acceptar "ni per acció ni per omissió" els seus vots per formar una majoria d'investidura o de govern" (Tedó,2024). A més, el líder Carles Puigdemont ha declarat diverses vegades que no pactaran amb Aliança Catalana ni de manera directa ni indirecta. Però alhora, el seu discurs i alguns dels seus posicionaments estan alineats amb el discurs del partit de dreta radical.

5.2.2 ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Esquerra és el cinquè partit amb més notícies respecte a la immigració en el segon període (2023-2024), per tant, l'increment dels seus discursos públics i posicionaments respecte al primer període no és tan gran.

Pel que fa al framing utilitzat, ERC ha estat constant amb la relació entre immigració i drets humans, sempre amb un to inclusiu i una manera positiva de veure-la. De fet, ERC ha adoptat una posició de confrontació directa, deixant clar que si bé cal tenir un debat sobre la immigració i sobre la seguretat a Catalunya, aquests són dos temes independents entre ells i que no es poden barrejar: "És perillós vincular una cosa amb l'altra", ha remarcat Raquel Sans, portaveu republicana preguntada per la posició de Junts en aquesta qüestió. "S'ha de parlar de les dues coses? Sí, però no s'han d'unir, perquè si ho fas, abones els discursos de l'extrema dreta" (Portella,2024). Si ha utilitzat de manera puntual un altre marc discursiu, ha estat el cultural, per exemple, per defensar la llengua catalana com un element de cohesió i integració als nouvinguts.

Des d'un primer moment, ERC ha estat molt crítica, sobretot amb Junts quan la resta de formacions van intentar un "cordó sanitari" per evitar que Oriols governés a Ripoll i les discrepàncies entre partits va impossibilitar una candidatura alternativa perquè ERC, PSC i la CUP volien la republicana Chantal Pérez i Junts volia la seva candidata, Manoli Vega.

La confrontació directa amb AC és tal que la direcció nacional d'ERC va comunicar a la número u del partit a Ribera d'Ondara, Elisabet Jové, la seva suspensió com a militant i la posada en marxa dels mecanismes disciplinaris que podien desembocar en expulsió, després que la marca blanca a la població de la Segarra estigués negociant amb l'únic regidor de la formació d'Aliança Catalana per desbancar a l'alcalde del PSC. La direcció la va avisar que no hi ha cabuda per a pactes que incloguin la participació de "cap formació que empari plantejaments xenòfobs i feixistes", i es remetien als estatuts del partit per alertar que la moció de censura podria constituir "una falta molt greu que podria desembocar en l'expulsió dels que tinguin una relació de militància amb el partit". A més, ERC ha signat tots els pactes antiextrema dreta que s'han fet per tal de fer cordó sanitari tant a Vox com a Aliança Catalana.

5.2.3 CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR

La Candidatura d'Unitat Popular (CUP) ha estat un actor contundent amb el seu discurs crític amb Aliança Catalana, tant en l'àmbit formal al Parlament de Catalunya com als carrers amb la defensa d'accions com les contra convocatòries d'espais antifeixistes i antiracistes a les parades o actes d'Aliança Catalana.

El framing predominant utilitzat és el de drets humans i antiracisme. Basen aquest discurs en dos eixos: d'una banda, la crítica al racisme institucional (on inclouen la crítica al discurs d'AC) i, d'altra banda, la defensa del dret a migrar i viure dignament, amb una visió internacionalista. A més, la CUP fa servir la immigració com a eina de crítica estructural al sistema capitalista i colonial, a les forces policials i al model de seguretat i a la manca de polítiques públiques reals d'integració.

La CUP ha augmentat les seves declaracions com a resposta del naixement d'Aliança Catalana reforçant el seu discurs antifeixista i alertant de la perillositat

del partit en el segon període estudiat (2023-2024). A més, des d'un to activista, la CUP ha posat sobre la taula el risc de normalitzar discursos com el de Sílvia Orriols i com aquests estan cada vegada més presents en les generacions més joves.

Un fet destacable és la diferència entre el programa electoral de les eleccions autonòmiques de 2021 (quan encara no existia Aliança) i el programa electoral de les eleccions autonòmiques del 2024 (quan el discurs d'Aliança ja estava sobre la taula). Al programa del 2021, el punt on més es tracta la immigració és al punt 1.5 Dret als Drets. Les qüestions més rellevants són les següents: No hi ha catalans de primera i de segona en funció del lloc d'origen o de la llengua que parlen, abolició de la llei d'estrangeria, tancament immediat dels CIES, residència com a únic requisit per aconseguir la ciutadania plena i la garantia del padró. Al programa del 2024 els punts són els mateixos, sense cap canvi rellevant respecte a la immigració. Ara bé, al programa del 2021 conté un punt de 2 pàgines anomenat "Feixisme mai més, enlloc, contra ningú", però al programa del 2024 no hi ha cap esment al feixisme quan una de les paraules que utilitza el partit per parlar d'Aliança és, justament, feixisme i extrema dreta.

Del conjunt de partits presents al panorama polític català, aquest treball centra l'anàlisi en aquells que comparteixen espai ideològic o competència directa amb Aliança Catalana dins de l'àmbit del sobiranisme català. Per aquest motiu, partits com el PSC, el PP o VOX no seran analitzats en profunditat. Tot i que aquests partits tenen discursos actius sobre la immigració, el seu posicionament no s'inscriu en la clivella nacional (independentista vs. unionisme), que és clau per entendre la irrupció d'Aliança Catalana com a força de dreta radical populista independentista.

Amb tot, s'ha tingut en compte la seva presència discursiva als mitjans: VOX manté un framing sistemàticament de seguretat i identitari, centrant-se en la relació entre immigració i seguretat i alineant-se amb Aliança Catalana en parts del seu discurs com el clar exemple del lema de les eleccions a la Presidència de la Generalitat el 2024 on Aliança Catalana utilitzava el lema "Salvem Catalunya" mentre VOX usava "Por España, salvemos Cataluña". El PP articula un discurs similar però més institucionalitzar, i el PSC tendeix a un enfocament més tècnic i humanitari, evitant

vincular immigració i conflicte. Aquests marcs, però, no canvien significativament entre períodes ni mostren resposta directa a l'emergència d'Aliança Catalana.

6. DISCUSSIÓ I CONCLUSIONS

En conclusió, analitzar les notícies de premsa en els períodes 2020-2021 i 2023-2024 i els discursos dels partits polítics catalans, m'ha permès comprendre i aprofundir en quins han estat els canvis de posició respecte la immigració i el paper que ha jugat Aliança Catalana durant aquest temps.

En primer lloc, es pot afirmar que entre els dos períodes analitzats el nombre de notícies ha crescut un 445,31%. Per una banda, tal com es pot veure al Gràfic 5¹, tots els partits han augmentat la presència de la immigració en els seus discursos. Per altra banda, tal com mostren els resultats de l'estudi, Aliança Catalan no només ha introduït el tema la immigració com a eix del seu discurs, sinó que ha obligat a la resta de formacions a posicionar-s'hi, consolidant-lo com a tema rellevant en el debat polític català.

Així doncs, la primera hipòtesi quedaria confirmada perquè es pot afirmar que en el període posterior al naixement d'Aliança Catalana hi ha hagut un increment quantitatiu de les referències a la immigració en els discursos dels principals partits polítics catalans, afectant així l'agenda setting catalana.

En segon lloc, es pot afirmar que els partits polítics catalans han reaccionat amb 3 estratègies diferenciades a l'increment de centralitat del discurs sobre immigració arran de la irrupció d'AC. D'una banda, la CUP i els Comuns han optat per mantenir-se fermes en les seves posicions tradicionals, evitant qualsevol canvi discursiu o concessió narrativa a marcs propers a la dreta radical. D'altra banda, el PSC o ERC han buscat desactivar el tema, evitant abordar-lo de manera frontal en els seus discursos o desplaçant el marc discursiu fora del binomi amb la seguretat, amb l'objectiu de no alimentar el relat de la ultradreta. Finalment, el PP, VOX i, sobretot, Junts, han mostrat una tendència a adoptar parcialment posicions de la dreta radical bé sigui mitjançant un canvi de to o del framing usat.

Així doncs, es pot afirmar la segona hipòtesi perquè els partits catalans han dut a terme 3 estratègies diferents (mantenir-se fermes, desactivar el tema i adoptar

¹ Aquest gràfic es troba a l'Annex d'aquest treball.

posicions de la dreta radical) respecte al discurs envers la immigració arran del naixement d'Aliança Catalana.

En tercer lloc, es pot afirmar que la premsa catalana hi ha hagut un increment de la presència de marcs interpretatius relacionats amb la seguretat i la delinqüència. D'una banda, la presència molt limitada de notícies sobre immigració durant 2020-2021 evidencia que la immigració no ocupava un espai central en l'agenda mediàtica. En canvi, durant 2023-2024, coincidint amb la irrupció d'AC, no només augmenta la cobertura sinó que el tractament del tema adopta marcs associats a la seguretat, a la delinqüència i a qüestions de drets humans en un to excloent com les deportacions. Aquests resultats apunten cap a una correlació entre l'aparició del partit i un canvi tant en la visibilitat com en el framing de la immigració.

Per tant, es pot confirmar parcialment la tercera hipòtesi.

No confirmo totalment la tercera hipòtesi per una qüestió que penso que és la limitació més gran d'aquest estudi. Aquest limitant és la dificultat d'establir l'aparició d'AC com un factor causant d'aquest canvi de framing i no una coincidència. Si bé actualment no trobem una situació institucional desbordada per la immigració i no es pot parlar d'una crisi migratòria, hi ha dades de l'IDESCAT² que mostren un creixement exponencial de la immigració en els últims anys (també degut a una situació rebot de la pandèmia del 2020).

D'aquesta manera, les tres hipòtesis quedarien confirmades, aportant una humil contribució en alguna de la multitud de línies d'investigació i debats oberts respecte la dreta radical catalana actual, que deixaria oberts alguns aspectes per a futures investigacions, com el pes que estaria tenint la premsa actual en la definició del partit de dreta radical, l'efectivitat o no de les estratègies usades pels partits o l'afectació que té aquest canvi de framing respecte de la immigració en l'opinió ciutadana.

² L'IDESCAT mostra que al 2020 van arribar 118.760 immigrants i al 2023 272.645, una dada rècord des del 2004.

7. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

- Aroca, J. V. (2024, 6 maig). El debat sobre la immigració, el gran absent inesperat de la campanya. *La Vanguardia*.
<https://www.lavanguardia.com/encatala/20240506/9614445/debat-sobre-immigracio-gran-absent-inesperat-campanya.html>
- Bale, T et.al. (2020) If You Can't Beat Them, Join Them? Explaining Social Democratic Responses to the Challenge from the Populist Radical Right in Western Europe. *Political Studies*. [If You Can't Beat Them, Join Them? Explaining Social Democratic Responses to the Challenge from the Populist Radical Right in Western Europe](#).
- Balinhas, D. (2020). Populismo y nacionalismo en la “nueva” derecha radical española. *Pensamiento Al Margen: Revista Digital Sobre las Ideas Políticas*. [5 PaM Nacionalismos BALINHAS.pdf](#)
- Baròmetre d'Opinió Política (gener 2025). (s. f.). Centre D'Estudis D'Opinió. <https://ceo.gencat.cat/ca/barometre/detall/index.html?id=9668>
- Casals, X. (2003). Ultrapatriotas: Extrema derecha y nacionalismo de la guerra fría a la era de la globalización. *Barcelona. Crítica*.
- Farris, S. R. (2021). En nombre de los derechos de las mujeres. El auge del feminacionalismo. *Traficantes de Sueños*.
- Fernàndez, A. L. I. (2025, 4 març). Permisos de residència, NIE, control de fronteres: Què podrà fer ara la Generalitat en immigració? *VilaWeb*.
<https://www.vilaweb.cat/noticies/competencies-immigracio-generalitat/>
- Fernández-Vila, E(2022). Vista de El «Populist Zeitgeist»: Un Acercamiento a Cas Mudde y la Derecha Radical Populista. *Revista de*

Estudios Globales. [Vista de El «Populist Zeitgeist»: Un Acercamiento a Cas Mudde y la Derecha Radical Populista](#))

- Gisbert, J. (2024, 16 gener). Barallant-se per la promesa d'un plat de llenties. *ElNacional.cat*. https://www.elnacional.cat/ca/opinio/barallant-se-promesa-plat-llenties-josep-gisbert_1146307_102.html
- Guiu, N. O. (2023, 10 octubre). La reconnexió Jordi Pujol-Carles Puigdemont. *Ara.cat*. https://www.ara.cat/politica/reconnexio-pujol-puigdemont_1_4821053.html
- Herkman, Juha. (2024). Populismo: un enfoque cultural. *Madrid: Alianza Editorial*.
- *Idescat*. Moviments migratoris. Immigracions externes. Per continent de procedència. Catalunya. [Idescat. Moviments migratoris. Immigracions externes. Per continent de procedència. Catalunya](#)
- Kyung Joon Han. (2015). The Impact of Radical Right-Wing Parties on the Positions of Mainstream Parties Regarding Multiculturalism. *West European Politics*. [The Impact of Radical Right-Wing Parties on the Positions of Mainstream Parties Regarding Multiculturalism: West European Politics: Vol 38 , No 3 - Get Access](#)
- Masreal, F. (2024, 19 gener). Junts reivindica haver obert el debat sobre immigració i multireincidència. *Elperiodico*. <https://www.elperiodico.cat/ca/politica/20240119/junts-reivindica-haver-obert-debat-97129174>
- Moffitt, B. (2016). The Global Rise of Populism: Performance, Political Style and Representation. Stanford University Press. [The Global Rise of Populism: Performance, Political Style, and Representation](#)

- Mudde, C. (2007). Populist Radical Right Parties in Europe. *Cambridge: Cambridge University Press*.
- Mudde, C. (2011). Radical Right Parties in Europe: What, Who, Why?. *DePauw University* [*Radical Right Parties in Europe: What, Who, Why?*](#)
- Mudde, C & Kaltwasser, C. (2022). Populismo. Una breve introducción. Madrid: Alianza Editorial.
- Nacional, E. (2020, 28 desembre). Abascal critica la UE per permetre que Puigdemont continuï al «santuari belga». [*Abascal critica la UE per permetre que Puigdemont continuï al "santuari belga"*](#)
- Naudí, A. (2023). Las técnicas y estrategias políticas de la derecha radical y la extrema derecha catalanas: del populismo analógico al digital. *Universitat de Barcelona*. [*Las técnicas y estrategias políticas de la derecha radical y la extrema derecha catalanas: del populismo analógico al digital*](#).
- Oller, S. (2023, 23 juny). Sílvia Orriols, alcaldessa de Ripoll: “La creu és un símbol religiós; el vel, no”. *La Vanguardia*. [*https://www.lavanguardia.com/encatala/20230623/9062367/creu-es-simbol-religios-vel.html*](https://www.lavanguardia.com/encatala/20230623/9062367/creu-es-simbol-religios-vel.html)
- Portella, N. (2024, 15 enero). ERC reclama no vincular immigració i seguretat: “Si ho uneixes, abones el discurs de l’extrema dreta”. *ElNacional.cat*. [*https://www.elnacional.cat/ca/politica/erc-reclama-no-vincular-immigracio-seguretat-si-ho-uneixes-abones-discurs-extrema-dreta_1146155_102.html*](https://www.elnacional.cat/ca/politica/erc-reclama-no-vincular-immigracio-seguretat-si-ho-uneixes-abones-discurs-extrema-dreta_1146155_102.html)
- Rs, G. (2024, 31 gener). Alto el foc a Calella. *ElNacional.cat*.

https://www.elnacional.cat/ca/societat/junta-local-seguretat-calella-marc-buch-joan-ignasi-elena_1152633_102.html

- Tedó, X. (2024, 8 maig). Cordó sanitari contra Aliança Catalana: ERC, PSC, Junts, CUP i comuns es comprometen a no pactar-hi | Eleccions Catalunya 2024. *Ara.cat*. https://www.ara.cat/politica/eleccions-catalunya/l-esquerra-signa-cordo-sanitari-alianca-catalana_1_5022120.html
- Tomás, N. (2024, 9 febrer). L'extrema dreta arrasa el cordó sanitari a Ripoll: Sílvia Orriols és nova alcaldessa. *ElNacional.cat*. https://www.elnacional.cat/ca/politica/eleccions-municipals-ripoll-silvia-orriols-alcaldessa-extrema-dreta_1046397_102.html
- Torregrosa, I. P. (2024, 9 mayo). Junts retreu al PSC que doni pàbul a Aliança Catalana. *La Vanguardia*. <https://www.lavanguardia.com/encatala/20240509/9625531/junts-retreu-psc-doni-pabul-alianca-catalana.html>
- Van Spanje & Van Der Brug. (2007). The Party as Pariah: The Exclusion of Anti-Immigration Parties and its Effect on their Ideological Positions. *West European Politics*. [The Party as Pariah: The Exclusion of Anti-Immigration Parties and its Effect on their Ideological Positions: West European Politics: Vol 30 , No 5 - Get Access](#)
- Vera, E. (2024, 21 abril). Eleccions a Catalunya 2024: Carles Puigdemont: «Dirigiré un govern autonòmic, com ho era el de 2017 que va fer l'1-O». *Ara.cat*. https://www.ara.cat/politica/eleccions-catalunya/dirigire-govern-autonomic-ho-l-1_128_5003893.html

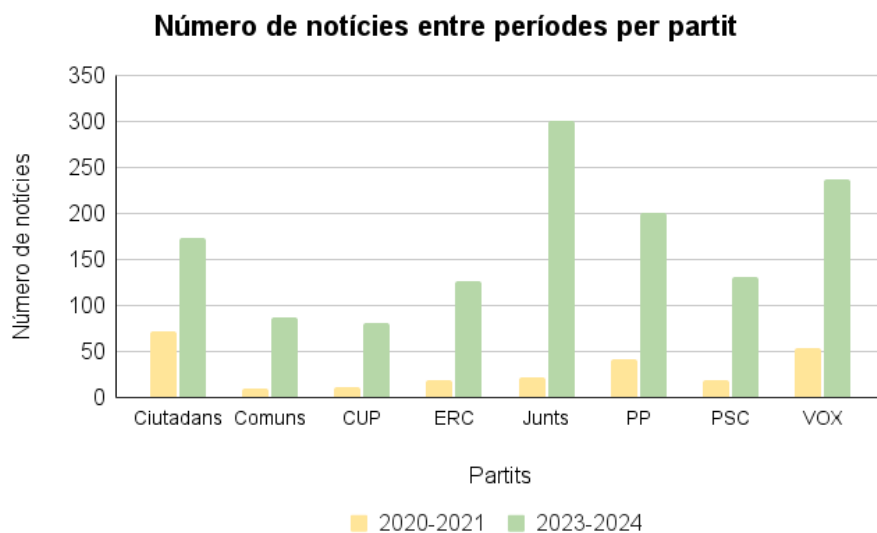
- Wodak, Ruth (2015). The Politics of Fear: What Right-Wing Populist Discourses Mean. *SAGE Publications*. [*Sage Academic Books - The Politics of Fear: What Right-Wing Populist Discourses Mean*](#)

8. ANNEXOS

El QR següent és un enllaç directe a tota la base de dades pròpia, veient també els diferents fulls on s'han fet les gràfiques utilitzades al present estudi:

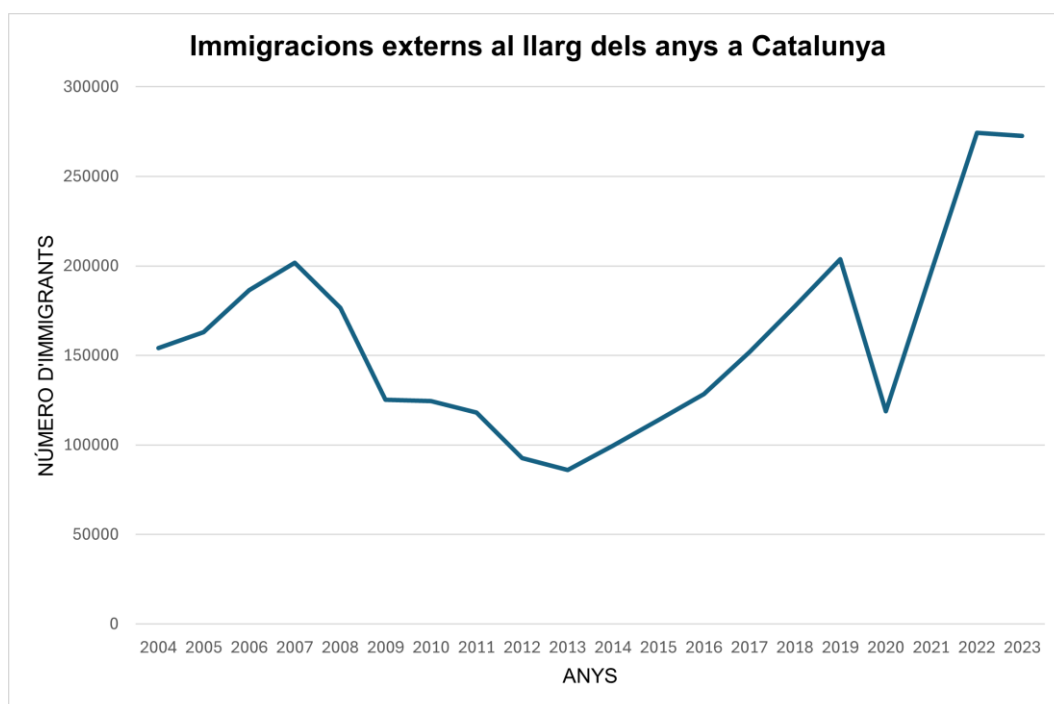

Al treball s'ha utilitzat una segona versió extensa del Gràfic 1, anomenada al treball Gràfic 5.

Gràfic 5. Número de notícies entre períodes per partit. Elaboració pròpia a partir de la base de dades.

També s'ha utilitzat un gràfic d'elaboració pròpia a partir de la base de dades de l'IDESCAT.

Gràfic 6. Número de d'immigrants entre l'any 2004 i l'any 2023. Elaboració pròpia a partir de la base de dades de l'IDESCAT.